

Ciki vagy trendi manapság hinni?

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg azt az ígét, amelyet megírva találunk a Máté szerinti evangélium 4. fejezetének az elsőtől a 11. verséig a következőképpen: „Akkor elvitte Jézust a Lélek a pusztába, hogy megkísértse az ördög. Miután negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett. Ekkor odament hozzá a kísértő, és ezt mondta: Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré! Ő így válaszolt: Meg van írva: „Nemcsak kenyérrrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.” Ezután magával vitte őt az ördög a szent városba – a templom párkányára állította, és így szólt hozzá: Ha Isten Fia vagy, vesd le magadat, mert meg van írva: „Angyalainak parancsot ad, és kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.” Jézus ezt mondta neki: Viszont meg van írva: „Ne kísérsd az Urat, a te Istenedet!” Majd magával vitte az ördög egy igen magas hegyre, megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét, és ezt mondta neki: Mindezt neked adom, ha leborulva imádsz engem. Ekkor így szólt hozzá Jézus: Távozz tőlem, Sátán, mert meg van írva: „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!” Ekkor elhagyta őt az ördög, és íme, angyalok mentek oda, és szolgáltak neki.” – Urunk! Mi olyan sokszor csak bolyongunk az élet kísértéseiben, és megyünk a tömeg, a trendek után. Kérjük, hogy mutasd meg a Te utadat, és adj erőt a követéséhez – igéd erejével. Ámen.

Kedves Testvéreim!

Ciki vagy trendi manapság hinni? – Ez volt a mai istentiszteletre hívó híradásom fő kérdése. Itt most megkérdezheti valaki: *"De Péter, hát hogyan kerül a csizma az asztalra? Hogyan passzol ez a kérdés a böjti idő első vasárnapjának a Jézus megkísértéséről szóló igéjéhez?"* Hamarosan kiderül, hogy egyáltalán nincs olyan messze a kettő egymástól, mint ahogyan azt elsőre hinnénk. Várd ki türelemmel :)

Mitől függ az, hogy valami „ciki” vagy „trendi”? A sok évszázados válasz erre az, hogy: a közvéleménytől... Azaz: a többség által követett úttól. A „tömegek bölcsességéről” írt könyv húsz éve bestseller. A sok helyen fellelhető elemi tudás összerakásának olyan mesterpéldái vannak, mint a wikipedia, vagy a chatbot.

Ez mind nagyon szép... Ámde: Lackfi János itt közbeszól: „Ha a bűn nem lenne vonzó, a kutya se csinálná. Ha nem finom a csali, nem harapnak a halak. A horogról – meg jobb kussolni... Kit érdekel? Ha valamit közös megegyezéssel csinálunk, az nem lehet rossz. Kinek mi köze hozzá? Ha kézen fogva ugrunk le a szakadékba, nem halunk meg – ugye?”

Tényleg érdemes a divatot, a trendit, a tömegek „bölcsességét” követni? Hiszen száz és száz példát tudunk mondani arra, amikor ez a híres „tömegek bölcsessége” primitív eszközökkel – manipulált.

Rendben: legyen a lázadás az új trend. Nem azt teszem – amit a szüleim. Nem azt teszem – amit elvárnak tőlem. Manapság már a negyvenesek és az ötvenesek is sokszor lázadnak. Az elmúlt hetekben nem egy olyan volt tanítványommal beszélgettem, aki éppen most kezd új életet. Újra egyetemre jár. Teljesen más egzisztenciát épít ki magának, mint eddig. Én is két éve, 63 évesen találtam meg igazán a helyemet – lelkészként, veletek. Megéri újat kezdeni. Life-long-revolting. Élethosszig tartó lázadás.

Élethosszig tartó lázadás... Nem fárasztó ez egy kicsit? **Ha csak az az iránytűm, hogy a tömeg ellen megyek, ha csak az az iránytűm, hogy a környezetem ellen megyek, vagy a saját múltam ellen megyek, az nem lesz pontosan olyan primitív, mint a tömeg követése?** Hiszen *soha* nem mehetek arra, amerre a tömeg megy, mert én: „lázaok”! A mai Magyarországon az állam hivatalos ideológiája a kereszténység. A „korrekt”, a lázadó magatartásnak ezt kellene megtagadnia?

Hol lehet ebben a zavarban iránytűt találni? Kedves Testvéreim! A mi iránytűnk *nem* kint van. A mi viszonyítási pontunk *nem* a világ. **A mi iránytűnk bent van. A lelkünk mélységében. Neve is van: úgy hívják, hogy – Jézus.** Jézus, aki „tegnap, ma és mindörökké ugyanaz” (Zsid 13,8).

Mi volt a „trendi” Jézus korában? Egy tisztességes Messiásnak a következő három dolgot kellett tennie. Első trend: kenyeret kellett adnia a népnek – ingyen és sokat, mint Mózes adta a mannákat egykoron. Ne feledjük, hogy az ötezer ember megvendéglése után (*amit Jézus az eredeti szándéka ellenére, szánakozásból tett meg; Mk 6,34*) a tömeg királlyá akarta tenni Jézust (Jn 6,15). Második trend: a Messiásnak valami nagy, látványos csodát kellett végrehajtania. Például: leugrani a Templom párkányáról – és a levegőben szállva életben maradni. Vagy: leszállni a keresztről. (*Gondoljunk ebbe bele: őrvjög a diadalittas tömeg; körbehordozzák a trendi Jézust – és: elmarad a feltámadás... – és: elmarad a megváltásunk egésze...*) Harmadik trend: a Messiásnak le kellett ráznia a rómaiak igáját, és a választott népet minden más nép urává kellett tennie. *Mindenki* ezt várta el Jézus korában egy trendi Messiástól. Amit Jézus tett – az éppen hogy nem trendi, hanem ciki volt: prostituáltakkal és árulókkal evett, leprásokat és hullákat fogdosott. És a vége, a Nagypéntek: az meg – vér-ciki...

A Messiástól elvárt három trend – pontosan az a három kísértés, amelyet Jézus kapott a pusztában. Figyeljük meg az ördög mesteri tervét! Kétkedéssel átitatott hízelgéssel kezdi: „Ha Isten Fia vagy...” (*Ez is kérdés? Pontosan a negyven napos pusztai böjt előtt mondta maga Isten Jézus megkeresztelkedése során, hogy „Ez az én szerelmetes Fiam!”*) Emlékezhünk a paradicsomi történet kezdetén a kígyó szavaira: „Csakugyan azt mondta Isten?” Ugyanaz a behízelt és kétkedő hang. Utána jön a saját emberi vágyakra való alapozás. Jézus negyven napig éhezett. Éhes. – Hát egyen! – Jézus Mózes 5. könyvéből vett igével veri vissza az ördögöt. Nem az evéssel van itt a baj! Hanem azzal, hogy Jézus csak ott tett csodát, ahol ebből hit fakadt. Az ördög pedig nem hisz. Ez a lételeme. Erre az ördög a 91. zsoltárból idéz. Jézus ismét Mózes 5. könyvével válaszol. Nyilvánvaló lesz, hogy Jézus *soha* nem állítja az Atyát kész tények elé. Az ördög itt már látja, hogy vesztett. Isten egyszülött Fia *minden határon túl* aláveti magát a Mennyei Atya akaratának. Erre az ördög előjön a valódi kártyájával: Tiéd minden, ha engem imádsz... Itt nevezi a nevének először az ördögöt Jézus – és mutatja meg a hatalmát rajta azzal, hogy a zsidóság alapvető imáját, a sómát idézi – és elűzi.

Ha valaha minket is megköörnyékez az ördög, pontosan ez a teendőnk nekünk is. Egy: A nevének kell nevezni. Kettő: Jézus segítségét kell kérni. Mert mi egymagunk az ördögnél – mindig gyengébbek vagyunk. Mert minket az ördög mindig legyőz. De *Jézust az ördög nem győzi le soha!* Azaz: ha Jézus védelme alá bújunk – *mindig* meg leszünk védve az ördög ellen. Ezt sokszori megtapasztalásból tudom.

Melyek a mi mai kísértéseink? Mindenkinek jut jónéhány személyes – saját. Ne féljünk ezektől. Ahogyan Luther mondta: éppen az a legveszedelmesebb kísértés, ha nem vagyunk kísértésben... De ne is próbáljunk meg csak egymagunk küzdeni a kísértéseinkkel. Ahogyan Luther a Nagy Kátéban írta: Isten *szere*ti a kísértéseket – hogyha azok minket imára indítanak. Indítsanak hát a kísértéseink minket imára. Mert az ördög Jézust nem győzi le *soha*.

Hadd soroljak fel hét olyan kísértést is, amely az egész emberiségre vonatkozik. Mindegyik a *több*-bel kapcsolatos. 1. Túlfogyasztás. 2. Egyenlőtlenség. 3. Az élettér fizikai kiterjesztése. 4. Az élettér virtuális kiterjesztése (*a Homo matrix*). 5. A gondolkodási kapacitás kiterjesztése (*ennek az első lépése az AI*). 6. A biológiai kapacitás kiterjesztése (*transzhumanizmus*). És végül 7. Az energiaforrások kiterjesztése. **Több, több és több... De hol marad a jobb? Hol marad a mélyebb?** Ahogyan Ferenc pápa mondta a Laudato si-ben: „*Lehetséges az, hogy kevésre* legyen szükségünk – és *nagyon* éljünk.” **A növekedés igazi útjai belül vannak:** „a testvéreinkkel való találkozásokban, a szolgálatban, a karizmáink kibontakoztatásában, a zenében és a művészetben, a természettel való kapcsolatban, az imádságban.”

Ciki vagy trendi manapság hinni? Remélem, hogy mostanára már rájöttünk arra, hogy ez a kérdés célt tévesztett, irreleváns. A mi időhorizontunk nem a pillanathoz igazodik. Nekünk nem a közvélemény diktál. Mert van egy biztos utunk, amely az örök életbe vezet. Neve is van. Úgy hívják, hogy: Jézus.

Az igehirdetés végén hadd mondjak el egy történetet. Élt egyszer egy nagyon balga ember. Még azt is elfelejtette, hogy melyik ruháját hova rakta le este. Így reggel nem tudott rendesen felöltözni. Egy nap azonban – eszébe jutott a megoldás! Felírta este egy-egy papírra: zokni, balra. Nadrág: szemben. Ing: jobbra. Másnap reggel boldog volt, ahogyan a végére ért a céduláknak. „Istennek legyen hála, végre egyszer rendesen felöltöztem.” Aztán meg kétségbe esett: „Minden cuccom rajtam van. De hol vagyok én? De *hol vagyok én?* ...”

Kedves Testvéreim! Pontosan úgy, mint az egyszeri ember, mi is tele vagyunk cuccokkal. És tele vagyunk kísértésekkel is – hogy még több cuccunk legyen. Csak éppen nem találjuk ezekben meg saját magunkat... – Elkezdődött a böjt. Hámozzunk le néhányat ezekből a cuccokból. Találjuk meg saját magunkat! Hol? Legbelül. A Krisztus Jézusban. Ámen.